

[Alvilda Larsen.]

brugte 4 måneder til at behandle det sidste år uden at få det færdigbehandlet på de 4 måneder, og skal loven derfor komme til at betyde noget for indeværende fyringssæson, altså 1948—49, må lovforslaget komme meget snart.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Alfred Jensen* til forsvarsministeren.

Formanden for de danske hjemmeværnsforeninger, professor Erik Husfeldt, har søndag den 17. oktober på et møde i Randers udtalt:

„Skal vi virkelig kæmpe, hvis Tyrkiet og Grækenland angribes? Ja, selvfølgelig. Skal vi angribe i flanken, hvis angrebet går mod vest gennem Tyskland? Ja, ellers ville der ikke være nogen mening i det hele.“

Godkender ministeren den opfattelse, der er kommet til udtryk gennem disse udtalelser?

Alfred Jensen: Professor Husfeldt er med hensyn til forsvaret ikke nogen privatperson, han er formand for de danske hjemmeværnsforeninger, der har overenskomst med staten, og som årlig modtager et tilskud på 200 000 kr. Hans udtalelser om forsvarsanliggender får dermed nærmest en autoritativ karakter. Det er derfor i almindelighed berettiget at afæske forsvarsministerens erklæringer, når professor Husfeldt fremsætter opsigtsvækkende og vidtgående udtalelser, og det er det i særdeleshed, når problemstillingen, som i Randers, er bundfalsk. Der foreligger nemlig intet som helst, som kan begrunde en frygt for, at Sovjetunionen militært vil angribe noget land. Tværtimod, Sovjetunionen har i overensstemmelse med UNs vedtagelse nedbragt sine rustninger fra 1944, da de udgjorde 52 pct. af statsbudgettet, til i 1948 kun at udgøre 17,5 pct. Den har endvidere trukket sine tropper bort fra Bornholm, Iran og Kina og forbereder sig nu på at rømme Nordkorea. Den har ydermere stillet forslag om nedrustning og har i intet tilfælde truet med krig, men stadig talt og arbejdet for en fredelig løsning af alle uoverensstemmelser mellem nationerne. Offentligheden har derfor krav på at få oplyst, om forsvarsministeren godkender professor Husfeldts fremstilling af

situationen og hans bebudelse af en dansk hærs anvendelse i en angrebskrig.

Forsvarsministeren (*Rasmus Hansen*): I anledning af det ærede medlem hr. Alfred Jensens spørgsmål til mig skal jeg svare, at regeringens udenrigspolitik fremgår af de erklæringer, der tidligere er afgivet af statsministeren og udenrigsministeren. Jeg har ikke nogen tilføjelse til disse erklæringer, men vil på den givne foranledning gerne fremhæve, at det her i landet er tilladt enhver mand og kvinde at give udtryk for en personlig mening. Det kan ikke være regeringens sag at tage stilling til sådanne rent personlige ytringer.

Alfred Jensen: Regeringens almindelige politik og dens erklæringer om udenrigspolitik er mig velbekendt, det er ikke det, jeg har spurgt om. Jeg har spurgt forsvarsministeren, om han godkender den opfattelse, der er kommet til udtryk i de af professor Husfeldt i Randers fremsatte udtalelser. Når forsvarsministeren viger uden om spørgsmålet, må det jo være, fordi han ønsker et så stort fortolkningsomfang som muligt med hensyn til hans stilling til spørgsmålet, og det vil sige, at de, der ønsker i forsvarsministerens stilling af lægge en tilslutning til professor Husfeldts udtalelser, har lov til at gøre det, og de har lov til at gøre det, enten de befinder sig her i landet eller uden for landets grænser. Når det er tilfældet, har man vel lov til at drage den slutning, at forsvarsministeren her på regeringens vegne har tilkendegivet, at man ikke har noget imod at forlade den almindelige forsvarspolitik og gå over til at godkende det, som professor Husfeldt har sagt om, at Hæren skal bruges til angrebskrig.

Forsvarsministeren (*Rasmus Hansen*): Jeg kan ikke forhindre en perfid fortolkning af den klare udtalelse, jeg har fremsat her. Jeg ønsker kun at sige, at den udtalelse, der nu sidst blev fremsat af det ærede medlem hr. Alfred Jensen, er perfid.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Weikop* til ministeren for handel, industri og søfart.

Er der ved vareudvekslingsforretningen på Italien, hvor fisk indgår som